

излѣзълъ сполучливъ. Англичанитѣ, които сж голѣми критици, поставили силна стража въ стаята, дето била касата, но на сутринята намѣрили бедния човѣкъ предъ касата. Тѣ не могли да разбератъ, какъ станалъ този опитъ. Споредъ обещанието си, тѣ дали опредѣлената пенсия на бедния човѣкъ. Той билъ простъ метачъ по улицитѣ, но ималъ голѣми знания, които държалъ въ тайна отъ хората.

Казвамъ: ако този примѣръ се разкаже на турчинъ, той ще го отрече. За такива случаи турцитѣ казватъ: „И да видишъ това, пакъ не вѣрвай!“ Съвременнитѣ хора, изобщо, дохождатъ до голѣмо невѣрие по тѣзи въпроси. Обаче, невѣрието не е отричане на нѣщата. Когато нѣкой казва, че не вѣрва въ тѣзи нѣща, това подразбира, че той не иска да се занимава съ тѣхъ, не иска да обърка ума си. Въ сжщностъ той вѣрва. Единъ български офицеръ отъ Бургазъ челъ спиритическото списание „Свѣтлина“ на Д-ръ Мирковичъ и толкова се наплашилъ отъ духове, че вечеръ винаги излизалъ въоръженъ, а при това, придружаванъ и отъ жена си. Този офицеръ не билъ страхливъ по естество, но изпадналъ въ особено психическо състояние. Има случаи, когато човѣкъ мжно издържа известни състояния. За да могатъ да издържатъ на вибрациитѣ на духовния свѣтъ, съвременнитѣ хора трѣбва да калятъ своята нервна система. Днесъ бѣлата раса, както и цѣлото човѣчество, постепенно се приспособява къмъ проявитѣ на духовния свѣтъ. Голѣмитѣ страдания, които хората прекарватъ днесъ, говорятъ, именно, за това, че невидимиятъ свѣтъ ги подготвя по такъвъ начинъ да влѣзатъ въ връзка съ сжществата отъ духовния свѣтъ. Тѣй щото, дойдатъ ли ви страдания, не се стремете да ги премахнете, но гледайте да ги осмислите. Не казвайте на гладния човѣкъ, че и безъ хлѣбъ може, но насърчавайте го да издържа. Ако днесъ е гладенъ, утре ще се нахрани. Хлѣбътъ е необходимъ на хората, той трѣбва да имъ се даде! Разумното слово трѣбва да се даде на хората! И правото вѣрую трѣбва да се даде на хората! Не трѣбва да имъ се казва, че могатъ и безъ хлѣбъ, че трѣбва да постятъ. Ако е въпросъ за постъ, четири-петъ деня тѣ могатъ да постятъ; ако е въпросъ за 40 деня, пакъ могатъ да постятъ. И сто деня даже могатъ да постятъ, но какво ще кажете за повече отъ сто деня?

Та не е само да се говори на хората, но право трѣбва да имъ се говори. Трѣбва ли да се проповѣдва на хората, че човѣкъ за човѣкъ е вълкъ? Ангелътъ отиде при Корнилия и му